

Febrer

Dimecres 2: Celebració Candelera. Simeó i Anna patrons de Vida Creixent. Basílica Sant Josep Oriol. A les 17 hores. Eucaristia concelebrada presidida per l'Emm. i Rvdm. Sr. Lluís Martínez Sistach, Cardenal-Arquebisbe de Barcelona.

Dijous 3: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a Rivadeneyra, 6, 3a. Aula 1. Tema VI: Feliços els compassius, Déu se'n compadirà.

Dijous 10: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, en Rivadeneyra 6, 3a. Aula 3. Tema VI: Bienaventurados los misericordiosos, porque ellos alcanzarán misericordia.

Març

Dijous 3: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a Rivadeneyra, 6, 3a. Aula 1. Tema VII: Feliços els nets de cor, ells veuran Déu.

Dijous 10: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, en Rivadeneyra 6, 3a. Aula 3. Tema VII: Bienaventurados los limpios de corazón, porque ellos verán a Dios.

Abril

Dijous 7: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, a Rivadeneyra, 6, 3a. Aula 1. Tema VIII: Feliços els qui treballen per la pau, Déu els anomenarà fills seus.

Dijous 14: Reunió d'animadors. A les 5 de la tarda, en Rivadeneyra 6, 3a. Aula 3. Tema VIII: Bienaventurados los que trabajan por la paz, porque ellos serán llamados hijos de Dios.

Maig

Dimecres 4: XXV Trobada Interdiocesana a Girona.

Ressò

Gener 11

Audrey Hepburn, tot i patint una malaltia terminal, ajudava als més necessitats de la terra

Feliços els que tenen fam i set de ser justos: Déu els saciarà

Quan escoltem les Benaurances sempre és bo de recordar aquell pensament d'un gran escriptor francès, F. Mauriac, que en la seva *Vida de Jesús* comenta que, entre els qui les van escoltar per primera vegada de llavis de Jesús vora el llac de Galilea, potser només els qui estaven més a prop podien sentir ben bé tota la frase; els qui estaven més allunyats —si hi havia una gran gentada— només podien escoltar algun fragment o alguna paraula que s'anés repetint, i aquesta era *feliços, feliços...* i aquesta era també la impressió fonda que els quedaria: Jesús parlava d'un camí de felicitat, estrany però cert.

Avui ens fixem en la quarta proclama de felicitat: *tenir fam i set de ser justos*. Si mirem un comentari bíblic veurem que en aquest cas no es parla de la justícia salvadora de Déu ni de la justícia social, que són realitats ben importants, sinó de ser justos en el sentit de desitjar fer allò que Déu vol, de fidelitat a la voluntat de Déu.

En el mateix evangeli de Mateu trobem dos moments propers a les benaurances que exemplifiquen aquesta fidelitat. En el Baptisme de Jesús al Jordà (*Mateu 3,15*), quan Joan no es veu amb cor que Jesús es posi a la fila dels qui anaven a confessar els seus pecats i a renovar la seva vida, el mateix Jesús li diu per convèncer-lo: *Convé que complim d'aquesta manera tot el que Déu vol* (la nota de la BCI ens avisa que literalment el text diu *que complim tota justícia*). Tenir fam i set, tenir desig que es faci la voluntat del Pare del cel tal com resem al Parenostre.

I encara hi ha una altra escena molt aclaridora d'aquesta benaurança que avui tractem: en el mateix Sermó de la Muntanya (*Mateu 6,33*) quan Jesús proclama quina és la prioritat fonamental de la vida. *Vosaltres busqueu primer el Regne de Déu i feu el que ell vol, i tot això us ho donarà de més a més. I ens preguntem ¿quin és aquest tot això?* Doncs justament *què menjareu o què beureu o com us vestireu*.

En molts altres moments de l'evangeli Jesús remarcarà amb força com n'és d'important el preocupar-se per la fam i la set i tota mena d'ajut al germà desvalgut. I no hi ha contradicció perquè tenir fam i set de ser justos com Déu vol significa justament viure l'amor a Ell i als germans com un sol gran manament, aquell que realment pot saciar la vida!

© Vida Creixent
Rivadeneyra 6, 6è - 08002 Barcelona
Tel. 93 412 21 20
info@vidacreixent.org
www.vidacreixent.org

Secretaria: Tardes de 17.00 a 19.00 hores

Text de la fotografia de portada:
En Audrey Hepburn es compleixen les quatre dimensions de l'ésser humà: «la veritat, la bellesa, la bondat i la identitat»

Dipòsit legal: B. 8.204-2007
Disseny: Dfinis Design
Compaginació: Altés arts gràfiques, s.l.

Exposicions

Salvat-Papasseit, poeta vanguardista català.

Magnífica mostra sobre aquest escriptor català. Interessant i enriquidora.

Fins el 3 d'abril

Horari: el del Museu

Arts Santa Mònica (La Rambla, 7)

Llibres

Al començar aquest nou any és un moment oportú per reflexionar sobre moltes coses que vivim, sobre les nostres vivències cristianes, sobre l'Església. Aquests llibres us poden ajudar.

Joaquim M. Cervera i Duran. *Església, mare i creu*. Barcelona: Saragossa, 2010

L'autor reflexiona sobre la situació d'una església amb estructures velles en un context social cada vegada més pluralista, democràtic i laic. Fa propostes concretes per una necessària i profunda transformació positiva.

Maria Victòria Molins. *Mirades des de la «finestra de la vida»*.

Barcelona: STJ, 2010

Escrits que ens porten al món del Raval, amb totes les seves misèries, però també amb una alenada d'aire fresc. Llegiu-lo, humanitza i fa que tinguem la perspectiva de Jesús que no judica mai, sinó que sempre estima.

Passejades

Descobrint Gràcia a través dels noms dels seus carrers.

A càrrec del professor Jordi Coromines. A partir dels noms dels seus carrers es va descobrint l'origen d'aquesta vila que es va annexonar a Barcelona el 1894.

Dissabte 29 de gener

Horari: de 9 a 13.30 h

Centre Cultural La Casa Elizalde (València, 302. Tel. 934 880 590).

Dates d'inscripció: a partir del dia 17 de gener, a les 8 del matí.

Places limitades.

Preu: 9,45 €

Xerrades

Reflexió d'actualitat cultural i religiosa del mes.

A càrrec de Pere Buhigas, periodista, director d'informatius de TVE Catalunya

Actua de moderador, Òscar Bardají

Dia: 17 de gener

Horari: a les 19 h

Fundació Joan Maragall.

Auditori (València, 244, 1r)

Molt emotives foren les paraules que ell ens va adreçar a tots els fidels. En primer lloc va donar les gràcies a Déu per el do que li acabava de fer i a la vegada va agrair a tots els fidels la seva presència. Va animar als infants i joves a seguir a Jesús i que Ell els hi donaria amb abundància tot allò que el món no els hi

pot donar. Que aquell dia era per a ell el més important de la seva vida. Que era un bisbe sorprès i que confiava sorprendre a tots. Que seria i intentaria ser el bisbe de tots. Que anunciaria a tots l'evangeli de Crist. Finalment va resumir amb tres els punts que per ell serien els més immediats i importants. 1r Parlaria amb tots i cada un dels sacerdots del bisbat per treballar conjuntament per estendre el regne de Déu i mirar de llimar possibles aspreses, ja que és més el que els uneix que no pas el que els separa. 2n Que no esperin tenir privilegis davant el bisbe els que avui m'acompanyeu per el sol fet de ser parents o amics. No tindreu un parent o amic bisbe sinó un bisbe amic. 3r Que seria el bisbe de la gran majoria que avui omple la catedral. Vos necessito a tots per tirar endavant la gran obra de la nova evangelització.

Abans no es va acabar la cerimònia litúrgica va fer pujar a dalt de l'altar a tots els infants de la catequesi que estaven asseguts al peu del presbiteri. Ells foren els primers que va acollir i saludar com a bisbe electe de la diòcesi.

Personalment m'alegro moltíssim de tenir un bisbe tan jove, de la nostra terra, coneixedor del bisbat, treballador i amb ganes de ser el servidor de tots. Prego per tu Xavier perquè no et manqui mai la força i ajuda de l'Esperit Sant per menar la nostra diòcesi per els camins de l'Evangeli.

Josep Maria Creus
Coordinador bisbat de Solsona

Som batejats

El diumenge del baptisme del Senyor —dia 9 de gener—, mentre celebrava la festa pensava:

Hem estat batejats, per servir. Com Jesús, som servidors nats, nascuts de l'aigua i de l'Esperit.

Hem estat batejats, per alliberar. Servir, perquè ningú hagi de servir, perquè ningú sigui esclau, perquè tots som fills de Déu.

Hem estat batejats per compartir. Els dons rebuts no són per guardar-los. La vida no és per guardar-la. Visquem la solidaritat.

Hem estat batejats, per compadir. Una proximitat de comunió i de comprensió. Apropar-se i acompanyar.

Hem estat batejats, per unir. Ser instrument de pau. Desactivar totes les armes, les materials i les psicològiques. Oferir espais d'encontres i taules de diàleg.

Jesucrist, amb el baptisme del Jordà per part de Joan, va iniciar la vida pública. Nosaltres, a partir de la nostra consciència de batejats, tenim una colla de reptes.

Pensem-hi i posem-nos a treballar-hi, especialment en el marc dels nostres grups de Vida Creixent.

Miquel Bada
Consiliari diocesà de Barcelona

Ho ha dit...

«Sempre que comencem un any, sentim l'impuls de mirar enrere per veure com ha anat i també de mirar endavant per intuir què ens pot portar l'any nou... L'any, d'alguna manera, el porto dins meu... Tot allò de bo que he fet, ningú no m'ho podrà prendre: ni una engruna de generositat es malversarà. I d'allò no tan bo, demanem-ne perdó amb humilitat i deixem-ho en mans de Déu... No ens deixem condicionar pel nostre passat negatiu i mirem endavant amb esperança.»

Lluís Armengol, SJ (Dins Viure a fons. Ed. Claret)

Vie Montante Internacional - VII Encuentro Mundial

Los días 5 al 9 de octubre se celebró en Cap de la Madeleine (Canadà), este Encuentro, con asistencia de responsables de 21 países de los cinco continentes, no pudiendo asistir algunos por dificultades económicas y otros por no conseguir visado de entrada. En él se vivió el verdadero espíritu de comunión y fraternidad de Vida Ascendente, cada uno aportando su especial idiosincrasia y características propias que enriquecen el Movimiento.

El tema del Encuentro fue *Vida Ascendente testigo ante un mundo en crisis*, tema que fue previamente trabajado en todos los países con un cuestionario sobre las consecuencias de la crisis, tanto en el plano económico, como en lo social, en la Iglesia y en los Mayores y cómo Vida Ascendente estaba atenta a estos problemas.

El tema, con el apoyo de unas conferencias de dos expertos, fue debatido en unos talleres intercontinentales con un denominador común, el de la tan conocida crisis de valores humanos, éticos y morales, de la familia, las costumbres, la educación... incluso la fe y de la propia Iglesia.

Basándose en la encíclica de Benedicto XVI, *Caritas in veritate*, Mons. Daloz, consejero espiritual de VMI, iluminó la reflexión sobre nuestro compromiso en la actual situación, señalando el **amor** como fuente de riqueza humana en la relación entre las personas y los pueblos. No habiendo auténtico desarrollo, ni verdadera justicia sin una fraternidad que contemple toda la humanidad, y la **verdad** que dé sentido y valor al amor.

En un nuevo taller y debate posterior referente a cómo Vida Ascendente debe situarse ante la crisis, surgieron algunos términos clave, algunos tradicionales y otros nuevos relativos a los pilares de nuestro Movimiento. A la **amistad**, **espiritualidad** y **apostolado**, se añadieron los de **evangelización**, **compromiso**, **servicio**, **ecumenismo**, **interreligioso**.

Conclusiones orientativas para el futuro:

- La situación del mundo cuando Vie Montante fue fundada en Francia hace 50 años, era muy distinta a las condiciones actuales. Entonces el Movimiento estaba especialmente centrado en la búsqueda espiritual. El objetivo central del movimiento actual debe definirse como ayudar a sus miembros a ser testigos del amor y la esperanza de Jesucristo en el mundo y en la Iglesia.

Diocesanes

Anem endavant!

Tenim l'alegria de comunicar-vos que s'ha format un nou grup a la parròquia de Nostra Senyora de Fàtima, al Turó de la Peira. El rector de la parròquia és Mn. Valladares i l'animador que el conduirà és en Jesús de la Calle. Ànims i endavant. Jesús us guiarà.

Interdiocesanes

Lleida estrena consiliari

La diòcesi de Solsona té nou consiliari diocesà. És Mn. Xavier Batiste Mercadé. Va ser nomenat el dia 25 d'octubre de l'any passat. Des de Barcelona el desig d'una bona singladura enmig de tota la gent de Vida Creixent de la Terra Ferma. Déu estarà, segur, al costat vostre perquè pugueu fer bona feina. Enhorabona!

Solsona és notícia. Té el Bisbe més jove de l'Estat: Mons. Xavier Novell i Gomà

Al nostre bisbat de Solsona, el passat diumenge dia 12 d'aquest mes de desembre, vàrem celebrar una festa molt important i entranyable per tots nosaltres. L'Excm. i Rvdm. Sr. Xavier Novell i Gomà, de 41 anys i capellà del nostre bisbat, era ordenat Bisbe Electe de la Diòcesi de Solsona, substituint així al anterior bisbe Jaume Traserà que havia presentat la renúncia al St. Pare per motiu de l'edat.

La catedral de Solsona va resultar petita per encabir la gran quantitat de persones que volgueren fer-s'hi presents per acompanyar i felicitar al nou Bisbe en el dia de la seva ordenació. A més de l'enviat del St. Pare Mons. Luis Ladaria, secretari de la doctrina de la fe, i el nunci a Espanya de la Santa Seu, Renzo Fratini, hi eren presents la totalitat dels bisbes catalans i d'altres de l'Estat espanyol i alguns de l'estranger. Van assistir a la cerimònia unes 3.000 persones vingudes la majoria del nostre bisbat i de molts altres indrets. Fora de la Catedral s'habilitaren en llocs adjacents, diverses pantalles de televisió perquè els fidels poguessin seguir la cerimònia. Tot i això algunes persones s'hagueren de quedar al carrer i aguantar el fred que feia. Acabada la cerimònia de l'ordenació tothom va esclatar amb un llarg aplaudiment al nou bisbe.

Valors humans de...

Més endavant vaig trobar moltes semblances entre Anna Frank i jo. «Tenia la mateixa edat que Anna Frank. Un amic meu em va donar el llibre del diari d'Anna Frank, en holandès el 1946. No sabia el que anava a llegir. No he tornat a ser la mateixa, em va afectar profundament». Vaig veure afusellaments. Homes arreglerats contra una paret i tirotejats. Per això tancaven el carrer i després el tornaven a obrir i es podia passar pel mateix lloc. Aquesta nena (Anna Frank) que havia viscut entre quatre parets havia fet un reportatge complet de tot el que jo havia viscut i sentit.

Quan el país fou alliberat per les forces aliades i Nacions Unides, Audrey va dir en una entrevista que es va beure un paquet de llet condensada i que es posar malalta per l'excés de sucre. Aquestes experiències varen contribuir a que Audrey estigués sempre al costat d'UNICEF durant la resta de la seva vida.

La seva carrera d'actriu de cinema va començar amb el film educatiu *Holandés en siete lecciones*. Després d'una sèrie de pel·lícules, li va arribar el paper que la va catapultar cap a la fama, *Vacaciones en Roma*, amb la que va guanyar l'oscar femení d'interpretació.

Moltes més grans pel·lícules va interpretar que foren grans èxits. Es va convertir en una de les actrius més reconegudes per la seva inigualable bellesa natural, icona de la senzillesa en l'elegància femenina i transparència de personalitat. Hepburn fou considerada com una de les actrius més estimades i populars d'Amèrica.

Hepburn va estar casada dues vegades, la primera amb Mel Ferrer, actor també de cinema, amb qui va tenir un fill, Sean; que actualment gestiona la fundació *Audrey Hepburn Childhood*, i la segona amb Andrea Dotti, un metge italià amb qui va tenir el segon fill, Luca. Audrey va confessar que el fracàs d'aquests dos matrimonis la va fer patir molt. El seu últim paper en el cinema va ser el 1988 en la pel·lícula *Alvins*, de Steven Spielberg, on donava vida a un àngel, poc abans de ser anomenada ambaixadora especial d'UNICEF.

Una de les coses que més varen destacar en els seus últims anys fou la dedicació, per sobre la seva precària salut, a les causes del sida o la malnutrició dels nens en tot el món. El 1993, amb molt poca salut i ja patint i sabent que patia un mal incurable, Audrey va fer el seu últim viatge a Somàlia. En UNICEF encara recorden la seva dedicació i entrega a la causa, que datava des de l'any 1955 i que mica en mica, va anar guanyant pes en la seva vida. Cal destacar la seva estàtua en la seu d'UNICEF de Nova York, inaugurada l'any 2000.

Va morir de càncer de colon a la seva casa de Tolochenaz, a Suïssa, el 20 de gener de 1993, als 64 anys.

Narcís

(Extret i resumit d'Internet)

Col·laboracions

- Es necesario buscar en este contexto cuál debe ser el papel de nuestros movimientos en los distintos países y aclarar el significado de nuestros pilares.
 - La importancia de una auténtica **espiritualidad** cristiana arraigada en el Espíritu Santo y animando toda la existencia.
 - En un mundo marcado por la globalización practicar una **amistad** abierta a toda la familia humana con sus gozos y satisfacciones.
 - La **evangelización** y el **apostolado**: en un mundo descristianizado urge testimoniar el Evangelio con las obras y las palabras.
 - En todos los países se ha mostrado que el Movimiento incita a sus miembros a participaciones activas en servicios de ayuda diversos. Se trata de **compromisos personales**. Pero algunos se plantean la conveniencia de reflexionar sobre el tomar **compromisos colectivos** del Movimiento a propósito de algunos problemas actuales.
 - Ante las dificultades planteadas por todos, de integración de los nuevos jubilados, nos preguntamos ¿no será porque lo que proponemos a estas nuevas generaciones no se corresponde con sus necesidades?
 - Se sugiere finalmente, que estas reflexiones comprometan a nuestros Movimientos a un «aggiornamento» de nuestros proyectos y actividades.

La Asamblea Estatutaria dio lugar a diversos temas funcionales, informes del Comité Ejecutivo, de Coordinadores y financiero, estatutos, cotización

y elecciones, de los Coordinadores Continentales y del Presidente internacional, siendo reelegida Bernadette Cantenot (Francia).

Una vivencia muy enriquecedora para todos los que tuvimos la suerte de estar presentes.

José M. Castaño
Comité Ejecutivo de VMI

Les Bellaurances

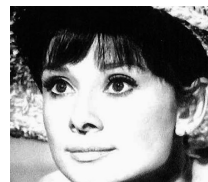
...Sabent Jesús que els homes estaven cansats i que havien perdut tota fe que la lluita per millorar el món tingués cap sentit i que els eclesiàstics proposaven l'experiència de la bellesa com a únic camí per a portar la gent fins al Déu perdut, pujà a la muntanya, on s'havia aplegat una gran multitud, i els ensenyava dient:

- Preciosos els qui opten pels pobres, perquè transparentaran el projecte de Déu per aquest món.
- Preciosos els no violents, perquè, a la llarga, salvaran la bellesa de la terra.
- Preciosos els qui s'afligeixen per l'estat d'aquest món, en lloc de tancar-hi els ulls.
- Són bonics com pocs els qui tenen fam i set de justícia, perquè, cercant-la, se saciaran de la bellesa amagada, superior a tota bellesa creada.
- Bellíssims els misericordiosos, perquè estan assolint la bellesa mateixa de Déu.
- Esplèndids els nets de cor, perquè trobaran Déu sense necessitat de cercar-lo a la seva petita mesura.
- Meravellosos els faedors de pau, perquè porten la marca admirable del seu Pare Déu, encara més que la naturalesa.
- Resplendents, absolutament resplendents, els qui pateixen persecució per la justícia, perquè us asseguro que ni el geni de Mozart, ni la paleta de Velázquez, ni Salomó en tota la seva glòria, no han aconseguit revestir l'humà amb acords i esplendors tan brillants. Per això us dic simplement: contempleu-los i quedareu radiants i llavors em trobareu a Mi encara que no ho sapigueu.

Quan Jesús acabà de parlar, la gent es meravellava perquè no parlava com els canonistes ni com els professors de teologia.

José Ignacio González Faus

Audrey Hepburn (1929-1993)

Nascuda com Audrey Kathleen Ruston a Ixelles/Elsene, Bèlgica. Era l'única filla de l'anglès Joseph Victor Anthony Ruston i de la seva segona esposa, la baronessa Ella van Heemstra, una aristòcrata holandesa que era filla de l'ex governador de la Guaiana holandesa (Surinam). El pare de la futura actriu va afegir més endavant el cognom de la seva

àvia, Kathleen Hepburn, a la família.

Tenia dos germanastres, fruit d'un primer matrimoni de la seva mare.

Entre el 1935 i 1938 Hepburn va estudiar en una acadèmia privada femenina en Kent, Anglaterra.

Els seus pares es van divorciar el 1935. Audrey va dir més endavant, que aquest fet fou «el moment més traumàtic de la seva vida».

El 1939 es va traslladar junt amb la seva mare i els seus dos germanastres a la casa del seu avi a Arnhem, Països Baixos. Pensaven que Holanda era un lloc segur per evitar l'exèrcit nazi. Hepburn va estudiar al conservatori d'Arnhem entre 1939 i 1945, on hi va cursar estudis de piano i ballet clàssic que compaginava amb els estudis escolars.

Durant la seva joventut Audrey va patir la Segona Guerra Mundial, primer a Bèlgica i després a Holanda, d'on era originària la seva mare. Audrey parlava perfectament els idiomes anglès, francès, holandès i italià i es defensava amb l'alemany i una mica amb l'espanyol.

Amb el desembarcament de les tropes aliades a Normandia el dia D, les coses a Holanda empitjoraren dràsticament. Durant l'hivern de 1944 els alemanys varen confiscar els aliments i combustibles de la població holandesa. Sense menjar ni escalfor en les llars, la gent moria de fam i fred als carrers. Hepburn i molts d'altres feien farina a partir de tulipans amb els que podien cuinar galetes i pastes. La ciutat holandesa d'Arnhem fou destruïda durant un bombardeig. Un tiet seu i un cosí foren afusellats com membres de la resistència i el seu germà Ian fou capturat i va estar en un camp de treball. La falta d'aliments foren patents i Audrey va sofrir una anèmia i problemes respiratoris. El 1991 Audrey va dir: «Tinc records d'aquells temps. Recordo d'estar en una estació de tren, veia com s'emportaven als jueus, i recordo en particular a un nen amb els seus pares, molt pàl·lid, molt ros, portant un abric que li quedava molt gran, entrant en el tren. Jo era una nena, observant a un nen.»